

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Бургас, 26.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Павел Ал. Ханджиев

Членове: Илияна Т. Балтова
Даниела Д. Михова

при участието на секретаря Станка Ст. А.
като разгледа докладваното от Илияна Т. Балтова Въззивно търговско дело
№ 20232001000209 по описа за 2023 година

Производството е реда на чл.258 и сл. ГПК.

С Решение № 189 от 14.06.2023 г., постановено по т.д. 198/ 2021 г. на Окръжен съд Бургас, е осъдено **„Цинтамани-България“ ООД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: област Бургас, община Несебър, гр. Свети Влас 8229, *****, представлявано от Т. П. – управител, да заплати на **„Милеум“ ЕООД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас 8000, ж. к. „Меден рудник“, *****, представлявано от М. Д. Н. - управител, с адрес за връчване: гр. Бургас, ул. „Сердика“ 2Б, ет. 1 – адв. П. Ш., сумата от 64 379,50 лв., формирана като сбор от стойността на извършени от ищеца на обекта на ответника строително-монтажни работи в размер на 33 963.90 лв., останали незаплатени от последния и за които са съставени част от процесните фактури, както и стойностите по Фактури №№ 48 от 14.10.2019 г., 61 от 29.03.2020 г., 64 от 30.04.2020 г., 70 от 22.07.2020 г. и тези по първите две позиции по Фактура № 77 от 15.04.2021 г., а именно водна арка за басейн и помпа за водна арка Виктория, с включен ДДС в размер на сумите от 16 131,12 лв., 4000 лв., 4560 лв., 2892 лв. и 2832,48 лв., ведно със законната лихва върху присъдения размер главница от датата на депозиране на исковата молба - 29.04.2021 г. до нейното окончателно

плащане, като за разликата над уважения размер до общо претендирания такъв от 70 145,48 лв., ведно със законната лихва, искът е отхвърлен.

Със същото решение е осъдено „**Цинтамани-България**“ ООД да заплати на „**Милеум**“ ЕООД сумата от 5 813,78 лв., представляваща мораторна лихва, формирана като сбор от стойността на дължимата лихва за забава върху стойността по Фактура № 48 от 14.10.2019 г. за периода от 14.10.2019 г. до 29.04.2021 г. – 2522,73 лв.; тази върху сумата общо от 45 415,90 лв. - сбор от стойността на възнаграждението от 33 963,90 лв. и стойностите по Фактури №№ 61 от 29.03.2020 г., 64 от 30.04.2020 г. и 70 от 22.07.2020 г. за периода от 13.08.2020 г. - датата, следваща отправената от ищеца до ответника покана за изпълнение на задължението до 29.04.2021 г. - 3 280,04 лв., както и тази върху признатата сума по Фактура № 77 от 15.04.2021 г. – 2832,48 лв. за периода от 15.04.2021 г. до 29.04.2021 г. – 11,01 лв., като за разликата над общо уважения размер до претендирания такъв общо от 6670,88 лв. и за периодите от 29.03.2020 г., от 31.03.2020 г., от 30.04.2020 г., от 04.06.2020 г., съответно от 23.07.2020 г. до 13.08.2020 г. искът е отхвърлен.

Със същото решение са отхвърлени исковите претенции на „**Милеум**“ ЕООД за осъждане на „**Цинтамани-България**“ ООД да му заплати сумата от 9 624,37 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на неизпълнение от страна на ответника на поети от него задължения по възникнали между тях облигационни правоотношения по договори за продажба и договор за изработка.

Присъдени са разноски.

Постъпила е въззивна жалба от „**Милеум**“ ЕООД, чрез процесуалния му представител – адв. П. Ш., срещу постановеното решение, в частта, с която исковите са отхвърлени, като решението се квалифицира като неправилно и се въвежда искане за отмяната му и постановяване на ново решение по съществото на спора, с което предявените искове бъдат уважени в пълнота.

В жалбата се застъпва позиция за безспорност на възникналите между страните облигационни отношения, по повод доставка и монтаж на съоръжения, технологично обзавеждане, изпълнение на СМР, ремонтни дейности. Сочи се за доказано реалното изпълнение на възложените

дейности, както и приемането им от управителя на дружеството – ответник.

Във връзка с отхвърляне на претенцията по Фактура № 77 от 15.04.2021 г. по отношение на всички позиции, с изключение на първа и втора, се подчертава, че съдът от първа инстанция е игнорирал признанието на ответника в официален свидетелстващ документ – нотариална покана, че устройствата, изброени във фактурата, са монтирани и доставени на обекта.

Оспорва се отхвърлянето на акцесорната претенция за мораторната лихва върху отхвърлената част от главницата.

Във връзка с уваженото възражение за прихващане на ответната страна, са въведени оплаквания, че съдът се е произнесъл по непредявено възражение, вземайки предвид обстоятелства, които не са били въведени от ответника.

Развиват се съображения, че вследствие на неплащане от страна на ответника – възложител на задълженията по фактурите, въззивникът – ищец е натрупал задължения към държавата, обективирани в представеното удостоверение от НАП. Тези задължения се сочат като пряка и непосредствена последица от неизпълнението на ответника и основание за присъждане на обезщетение за имуществени вреди.

Претендират се разноски.

В срока по чл.263 ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от „Цинтамани-България“ ООД, чрез процесуалния му представител адв. М. С., в който същата се оспорва и се моли за оставянето ѝ без уважение.

Изразява се становище, че показанията на свидетеля Димо Николов влизат в противоречие със заключенията на изпълнените по делото експертизи.

Поддържа се, че правилен е изводът на съда за липса на връзка между сумата, дължима от въззивника – ищец към фиска, и твърдяното неизпълнение на ответника.

Постъпила е въззивна жалба и от „Цинтамани-България“ ООД, срещу постановеното решение, в частта, с която исковете са уважени, като се сочи, че решението е неправилно и се моли за отмяната му, в обжалваните части, и отхвърляне изцяло на предявените претенции.

Въззивникът – ответник релевира доводи, че при разглеждане на

делото са допуснати нарушения на съдопроизводствените правила, като съдът е допуснал експертиза по въпроси, за изясняването на които вече е имало ангажирани експертни заключения – в производства по обезпечение на доказателства, без да изложи съображения какво налага изводите на вещите лица да бъдат ревизирани.

В жалбата се излагат съждения, че изводите на съда за дължимите плащания за неразплатени дейности са направени без да се държи сметка дали извършените на обекта СМР не са включени във фактурите, които вече са платени и повторно се претендират с процесните фактури.

Поддържа се, че решаващият съд не е обсъдил доказателства, имащи значение за правилното разрешаване на спора, относими към точното изпълнение на поетите задължения от изпълнителя – ищец за представяне на документи, удостоверяващи съответствието на доставените стоки. Сочи се, че възражение от възложителя за непредадена документация се съдържа в кореспонденцията между страните, такова изявление има и по делата за обезпечение на доказателствата и по настоящото дело.

В срока по чл.263 ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от „Милеум“ ЕООД, в който същата се оспорва и се моли за оставянето ѝ без уважение.

Заявява се, че събраните в предходни производства доказателства не са пречка за назначаването на нови експертизи в настоящото производство за установяване на претенцията на ищеца. Сочи се, че експертизите са приети без изразени възражения от ответната страна. Въззивникът – ищец изтъква, че е оспорил заключенията, депозирани в производства по обезпечение на доказателства.

Релевират се доводи, че възлаганията, по претендираните за плащане в производството фактури, са направени на базата на подписани договори и анекси между страните или по устно възлагане, а приемо – предавателните протоколи свидетелстват за това, че е налице реално изпълнение по договорите и приемане на извършеното от страна на ответника без възражения. Изтъква се, че по отношение на реалното изпълнение на договорените дейности са ангажирани свидетелски показания, експертизи, представени са множество писмени доказателства. Разпитаният по делото свидетел е посочил в детайли какво е извършвано реално на обекта, като без

основание се възразява, че същият няма професионална квалификация и образование; въззивникът - ответник не е ангажирал доказателства за оборване на твърденията на свидетеля. Първоинстанционният съд се е произнесъл мотивирано по всички възражения на въззивника - ответник и няма процесуални пропуски в тази насока.

Въззивните жалби са подадени в преклузивния срок, от легитимирани да обжалват страни, срещу акт, подлежащ на обжалване и отговарят на изискванията на правната норма за редовност. Следователно, същите са допустими за разглеждане по същество.

При извършената служебна проверка, съгласно правомощията по чл.269 ГПК, Апелативен съд Бургас констатира, че постановеното първоинстанционно решение е валидно и допустимо.

Като взе предвид изложените в жалбата съображения, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и съобрази закона, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Пренесен за разглеждане пред настоящата инстанция е спорът по предявени пред първоинстанционния съд от „Милеум“ ЕООД кумулативно съединени иски, с правно основание чл.288 ТЗ, вр.чл.79, ал.1, вр.чл.266, ал.1 ЗЗД и чл.86, ал.1 ЗЗД, както и по чл.82 ЗЗД.

При твърдения за сключен между страните договор за изработка и доставка на оборудване на спа център в гр. Свети Влас, община Несебър, област Бургас, ул. „Ясен“ №25, при който възлагането на конкретните дейности е ставало поетапно и устно от възложителя „Цинтамани-България“ ООД, „Милеум“ ЕООД е претендирал неизпълнение отчасти на задължението на първото дружество да заплати стойността на доставените вещи и извършени услуги, като е индивидуализирал вземането си съгласно **Фактури №№ 48** от 14.10.2019 г., **61** от 29.03.2020 г., **63** от 31.03.2020 г., **64** от 30.04.2020 г., **65** от 30.04.2020 г., **66** от 4.06.2020 г., **70** от 22.07.2020 г. и **77** от 15.04.2021 г.

В отговора си, дружеството въззивник - ответник е потвърдило съществуването на правоотношение между страните, покриващо фактическия състав на договор за изработка, за дейности в спа център по устно възлагане, потвърдило е, че е получило изпълнение по отношение част от оборудването, както и подписването на приложенияте към исковата молба писмени

доказателства, но заявява, че престираното от въззивника не е в твърдените от него обеми, нито с изискуемото качество, поради което е отказал да заплати исковата сума. Сочи се, че макар да е подписал двустранни приемо – предавателни протоколи за доставки без видими дефекти след монтажа, впоследствие са се проявили дефекти, при експлоатацията на отделни съоръжения. От оспорванията на конкретните фактури в отговора на исковата молба, става ясно, че въззивникът – ответник е оспорил липсата на конкретика на видовете дейности, които са извършени, както и относно количества, единични цени и място на монтажа на технологичното обзавеждане.

Договорът за изработка – чл.258 - чл.263 ЗЗД, е двустранен, възмезден, каузален и неформален договор, с който възложителят възлага на изпълнителя да изработи и достави на свой риск, със свои материали и труд – в общия случай, определен трудов резултат. Срещу това възложителят дължи заплащането на възнаграждение за изработеното, фактическият състав по възникване правото на което включва, ведно с доказаната договорна обвързаност, още и изпълнение на възложената работа, както и приемането ѝ от възложителя. Последователната съдебна практика, формирана по въпроса, е утвърдила разбирането за приемането като едновременно фактическо и правно действие, съдържащо освен получаване фактическата власт върху предмета на изработката, още и признанието – изрично или с конклюдентни действия, от възложителя, че той отговаря на възложеното. Доколкото при приемането на работата следва да се очаква от възложителя да я прегледа и направи всички забележки по неправилното изпълнение, с изключение на тези за скрити недостатъци, които следва да се направят незабавно след откриването им, то липсата на такива своевременно направени възражения е въздигната от закона като необорима презумпция за нейното одобрение. Следва да се отбележи, че тази презумпция не намира приложение при оспорване количественото измерение на изработеното, изразяващо се в отклонение в размера на престираното спрямо дължимото – Решение № 94 от 2.03.2012 г. на ВКС по т.д. № 133/ 2010 г.

Отнесени към поставения за решаване казус горните принципни постановки позволяват формиране на следното становище:

Договорната връзка между страните е доказана, като параметрите на

същата, относно различните етапи и дейности по изработката на спа центъра, следва да се открият в двустранно подписаните фактури, включително относно стойността на доставеното оборудване и монтажа му, като следва да се приеме, че с подписването на фактурите страните са изразили съгласие с цените, посочени в тях.

Към всяка от фактурите, формиращи фактическата основа на претенцията, с изключение на последните две, са представени приемо – предавателни протоколи, носещи неоспорените подписи на двете страни по съглашението и датирани към датите на фактурите (с изключение на този към първата фактура, който е от 24.10.2019 г.), удостоверяващи техни изявления, че на посочените дати е осъществено предаването, респективно приемането на съответния етап от изпълнението на спа комплекса. Изявленията на ответника, обективирани в цитираните протоколи, с потвърдено негово авторство, следва да се ценят като изрично приемане на престираното на посочените дати като съответстващо на възложената работа, по отношение нейния вид и качество, доколкото липсват забележки към протоколите относно правилното изпълнение. Надлежното изпълнение се доказва, на следващо място, с хронологичното проследяване на подписаните протоколи – датиращи от 24.10.2019 г. до 4.06.2020 г., сочещи, че дружеството - възложител неизменно е допускало представители на дружеството – изпълнител да продължават да работят на обекта, което е индиция за задоволен кредиторски интерес.

Към **Фактура № 48** от 14.10.2019 г. е представен сключен между страните писмен договор за изграждане и доставка на метална конструкция в спа център на стойност **16 131,12 лв.** Фактурата е осчетоводена в счетоводните регистри на въззивника - ответник и по нея е ползван данъчен кредит, сочи заключението на изпълнената пред първата инстанция съдебно – икономическа експертиза. Съвкупният анализ на гореизложеното води до заключение, че доставката е била извършена, приета като отговаряща на възложеното и плащането на стойността ѝ от възложителя е дължимо. Оправените в отговора възражения относно фактурата не се поддържат пред настоящата инстанция, но за пълнота може да се отбележи, че по отношение глобалното възражение на възложителя относно лошо качество на изпълнението – в частност проявила се ръжда по металните конструкции, следва да се посочи, че произвела действие е презумпцията за правилно

изпълнение, тъй като липсват възражения за недостатъци нито към момента на приемането, нито незабавно след откриването на подобни недостатъци.

По отношение на **Фактури №№ 61** от 29.03.2020 г. на стойност **4000 лв.**, **№ 64** от 30.04.2020 г. на стойност **4560 лв.**, **№ 65** от 30.04.2020 г. на стойност **7292,40 лв.** изричното приемане без забележки от възложителя и липсата на последващи възражения по качеството дават основания да се приеме възникване на насрещното задължение на възложителя да заплати стойността им. Не се въвеждат пред въззивния съд оплаквания по конкретно тези фактури, но в рамките на общите възражения за лошо изпълнение този съд изтъква, че в цитираните фактури ясно са посочени количествата на дължимите за доставка вещи, покрити от договорното съгласие.

По отношение на **Фактура № 63** от 31.03.2020 г. на стойност **3456 лв.** бълбукаща стена – изпълнителят признава, че монтаж не е осъществен, поради липса на указания относно мястото на поставяне на стената от страна на възложителя. Експертите по изпълнените в настоящото производство и производствата по обезпечение на доказателства, развили се пред Районен съд Несебър, експертизи не са констатирани в обекта инсталирана бълбукаща стена. С горното, изявленията на възложителя в частния свидетелстващ документ приемо – предавателен протокол, че стената е приета, следва да се считат опровергани. Разпитаният по искане на насрещната страна свидетел - Николов също потвърждава, че такава стена не е изграждана. Ето защо, стойността на тази вещ не следва да бъде присъждана.

По отношение на **Фактура № 66** от 4.06.2020 г., представена към исковата молба, на стойност **20 247,92 лв.** следва да се отбележи, че същата съдържа цената на изброени строително – монтажни дейности, с определено количество, в съответна единица мярка, пресметнати по съответни единични цени. Макар да е прието изпълнението с протокол, въззиваемият е възразил, че не е получил точно изпълнение, което, поради неприложимост на презумпцията за надлежно изпълнение в количествено измерение, изисква пълно и главно доказване от страна на изпълнителя, че е изпълнил посочените във фактурата дейности, с фиксирания обем и стойност. При липса на договорена цена, следва да се приложат средните пазарни цени на конкретните дейности, по аналогия на чл.326, ал.2 ТЗ.

В производство по обезпечение на доказателства по ч.гр.д. №

737/2020 г. на Районен съд Несебър е извършен оглед от вещото лице Б. К. на процесния обект, като са посочени в заключението извършените строително – монтажни работи. Те са остойностени в заключението на приетата в производството пред първата инстанция съдебно – техническа експертиза на вещото лице С. Р., по пазарни цени, на обща стойност, с печалбата на изпълнителя, 34 837 лв. Ето защо, следва да се приеме, че величината по фактурата, посочена по-горе, отразява действително изпълнени работи на претендираната от ищеца стойност, която следва да се присъди, без възможност същата да се надхвърля, при приложимост на диспозитивното начало в процеса.

По отношение на **Фактура № 70** от 22.07.2020 г. на стойност 2892 лв. по делото липсва доказаност на изпълнението на посочените във фактурата дейности и доставки. Вещото лице Р. в точка последна от заключението си не е включила вещите по фактурата сред констатираните при огледа съоръжения. Ето защо, стойността им без основание се претендира за заплащане.

По отношение на **Фактура № 77** от 15.04.2021 г., налице е признание на управителя на дружеството – ответник в нотариална покана, отправена до въззивника - ищец на 15.07.2020 г., че последният е доставил и монтирал на обекта описаните в пунктове 5, 7, 8 и 11 от фактурата съоръжения, а именно цифров рекордер, осем броя камери, мрежов рекордер и безжичен рутер. При съобразяване и на Фактура № 50 от 5.11.2019 г., представена по делото, за която няма спор, че е заплатена от възложителя без възражения, по която е платено за монтаж на водна арка и помпа на водна арка, и заключението на вещото лице М. А., изпълнено пред настоящата инстанция, след оглед на място, удостоверяващо наличието в обекта на така посочените движимости, следва да се приеме, че същите са част от надлежното изпълнение на въззивника - ищец по договора. При липса на уговорени между страните цени, назначената във въззивното производство експертиза дава заключение относно пазарните стойности на изброените вещи – 3949,70 лв., без ДДС, респективно **4739,64 лв.**, с ДДС, в какъвто размер и искането за заплащането им следва да се прецени като основателно.

В обобщение, дължимата от въззиваемото дружество на въззивника

стойност на неплатени дейности по процесния договор за изработка възлиза на **56 971,08 лв.**

Поддържа се пред настоящата инстанция възражение от възложителя – въззивник относно некачествено изпълнение на възложената поръчка, изразяващо се в липса на представяне на съпътстващи монтажа на съоръженията сертификационни документи, удостоверяващи съответствието на доставените стоки с изискванията. Във въззивната жалба възражението е бланкетно, не е уточнено за кои точно недоставени документи към кои точно съоръжения се отнася. В отговора на исковата молба, депозиран от въззивника - ищец пред първата инстанция е посочено, че „доставената криосауна е ...без придружителни документи“. Настоящият апелативен състав приема, че възражението за некачествено изпълнение се отнася до непредставени документи за експлоатацията на криосауна, тъй като последващо разширяване на обхвата на възражението би било равносилно на даване възможност за въвеждане на нови фактически твърдения, след изтичане на преклузивния срок по чл.131 ГПК.

Видно от приетите по делото доказателства, криосауната е била монтирана и приета в обекта на възложителя на 24.07.2019 г., като са представени договор за доставката ѝ и приемо – предавателен протокол. На 15.04.2020 г. е подписан анекс към договора за доставка на криосауна, допълващ съглашението със задължение на изпълнителя „Милеум“ ЕООД да предостави на възложителя „Цинтамани-България“ ООД всички документи, придружаващи покупката, а именно гаранционна карта, инструкция за експлоатация, сертификат и др. подобни. Няма спор, че съоръжението е заплатено. Неизпълнението на задължението да се предадат сертификационните документи на монтираното оборудване би представлявало недостатък на изпълнението, ако инсталацията не би могла да се експлоатира без него. Доказване в тази посока не е проведено. Установява се от данните по делото, че спа центърът функционира към 6.07.2020 г. – по признание на възложителя, инкорпорирано в електронно писмо от горепосочената дата. Други възражения по качеството на изпълненото пред апелативната инстанция няма въведени.

В аспект на горното, следва да се заключи, че не се доказаха в производството от носещата доказателствена тежест за подобно доказване

страна – възложителят на работата, възникнали недостатъци в предадения комплекс от вещи и съоръжения, относно които да е своевременно уведомен изпълнителя, така че възложителят да може да реализира правата си по чл.265 ЗЗД.

Предявеният иск е основателен до размера на **56 971,08 лв.** Следва да се присъди и законната лихва от завеждането на делото до окончателното изплащане.

По повод възраженията в жалбата на въззивника – ответник, този съд отбелязва, че назначаването на съдебно – техническа експертиза от първостепенния съд, при наличието на приети такива експертизи в рамките на производства по обезпечение на доказателства, развили се пред Районен съд Несебър, не представлява нарушение на съдопроизводствените правила. Експертизата е допустимо доказателствено средство, което, при съблюдаване на принципа за непосредственост, решаващият състав може да назначи и да приеме, като цени редом със събраните по реда на обезпечаване на доказателства данни и заключения на експерти.

Въвеждането в същата въззивна жалба на доводи, че претендираните в процеса за плащане дейности дублират вече ликвидирани между страните такива, следва да се преценят като преклудирани. Подобно положително твърдение не е въведено в първата инстанция и е недопустимо да се въвежда за първи път пред въззивния съд – чл.266, ал.1 ГПК.

При основателност на главния иск, основателен се явява и функционално обусловеният такъв за лихвата за забава върху дължимите плащания по договора. Същият, при приложение на правилото на чл.266, ал.1, предл.1 ЗЗД, е основателен върху стойностите по фактурите, от деня, следващ приемането на изпълнението по всяка една от тях с приемо – предавателен протокол, до деня, предхождащ завеждането на иска – 28.04.2021 г. По отношение на Фактура № 77, към която липсва приемане, настоящият състав счита, че лихвата за забава следва да се присъди считано от 6.07.2020 г., тъй като това, според признанието на въззивника – ответник в електронно писмо от същата дата, е най-късният момент, в който изпълнението е прието. Пресметнат с он-лайн калкулатор на законната лихва размерът на същата възлиза на общо **6343,27 лв.**, формиран, както следва: по Фактура № 48 – 2473,44 лв.; по Фактура № 61 – 438,88 лв.; по Фактура № 64 – 459,81 лв.; по

Фактура № 65 – 735,32 лв.; по Фактура № 77 – 391,02 лв.

По отношение на иска, с правно основание чл.82 ЗЗД:

Претендира се от въззивника – ищец сумата от 9624,37 лв., като се твърди, че от неизпълнението от страна на въззивника – ответник на задължението да заплати възнаграждение по процесния договор за изработка, в обема на претендираното по фактурите, за ищеца са настъпили имуществени вреди, изразяващи се в натрупани задължения към държавата по ЗДДС, ЗКПО, за осигуровки на управителя, като е било образувано изпълнително дело.

Претенцията е неоснователна. Вредите от непогасяване в срок на парично задължение принципно се съизмерват със законната лихва, каквато, за срока на забавата, претендиращият ще получи. Покриването на по-високи вреди в конкретния случай не следва да се допуска, по съображения, че парите са вещ, която не може да погине. Разбирането, че паричната престация е винаги възможна, е намерило израз в нормата на чл.81, ал.2 ЗЗД. Ето защо, не може обосновано да се поддържа наличието на причинна връзка, като предпоставка за възникване на отговорност, между договорното неизпълнение на възложителя и породените задължения към фиска. Отделен е въпросът доколко се касае за настъпили вече вреди, тъй като липсва доказаност сумите към НАП да са платени.

Съпоставянето на горните изводи с решението на съда от първа инстанция обосновава частична отмяна на съдебния акт, в частите, с които искът за главницата е уважен над размера от **56 971,08 лв.** и в частта, с която искът за обезщетение за забава е отхвърлен над размера на 5813,78 до размера на **6343,27 лв.**, и съответно отхвърляне на главната претенцията в тази част и уважаване на акцесорната в съответната част. Решението следва да се отмени и в частта за разноските, с ново разпределение, съобразно приетото по претенциите.

Искане за присъждане на разноси е направила само страната въззивник – ищец, като е представила списък на разноските пред първата и пред настоящата инстанция.

Пропорционално на уважената част от претенциите, при доказаност на плащанията, въззивникът – ответник следва да понесе от сторените разноси пред първата инстанция – 7957,62 лв. (3457,62 лв. – държавна такса,

1300 лв. – възнаграждения по експертизи и 3200 лв. – адвокатско възнаграждение) сумата от **5828,63 лв.** От сторените пред въззивната инстанция разноси в общ размер на 3842,41 (342,41 лв. – държавна такса и 3500 лв. – адвокатско възнаграждение) ответникът следва да заплати **2814,41 лв.**

Мотивиран от изложеното, Апелативен съд Бургас

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 189 от 14.06.2023 г., постановено по т.д. № 198/ 2021 г. на Окръжен съд Бургас, в частта, с която е уважен предявеният от „Милеум“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас 8000, ж. к. „Меден рудник“, *****, представлявано от М. Д. Н. - управител, с адрес за връчване: гр. Бургас, ул. „Сердика“ 2Б, ет. 1 – адв. П. Ш., против „Цинтамани-България“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: област Бургас, община Несебър, гр. Свети Влас 8229, *****, представлявано от Т. П. – управител, иск за осъждане на „Цинтамани-България“ ООД да заплати на „Милеум“ ЕООД стойността на извършени в обект, представляващ спа център в гр. Свети Влас, община Несебър, област Бургас, ул. „Ясен“ №25, строително-монтажни работи, за които са съставени фактури, над размера на 56 971,08 лв., до размера на 64 379,50 лв.; както и в частта, с която е отхвърлен предявеният от „Милеум“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас 8000, ж. к. „Меден рудник“, *****, представлявано от М. Д. Н. - управител, с адрес за връчване: гр. Бургас, ул. „Сердика“ 2Б, ет. 1 – адв. П. Ш., против „Цинтамани-България“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: област Бургас, община Несебър, гр. Свети Влас 8229, *****, представлявано от Т. П. – управител, иск за осъждане на „Цинтамани-България“ ООД да заплати на „Милеум“ ЕООД обезщетение за забава в размер на законната лихва върху стойността на извършените строително-монтажни работи, над размера на 5813,78 лв., до размера на 6343,27 лв., както и в частта за разноските, като вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Милеум“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас 8000, ж. к. „Меден рудник“, *****, представлявано от М. Д. Н. - управител, с адрес за връчване: гр.

Бургас, ул. „Сердика“ 2Б, ет. 1 – адв. П. Ш., против **„Цинтамани-България“ ООД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: област Бургас, община Несебър, гр. Свети Влас 8229, *****, представлявано от Т. П. – управител, иск за осъждане на **„Цинтамани-България“ ООД** да заплати на **„Милеум“ ЕООД** стойността на извършени в обект, представляващ спа център в гр. Свети Влас, община Несебър, област Бургас, ул. „Ясен“ №25, строително-монтажни работи, за които са съставени фактури, над размера на **56 971,08 лв.**, до размера на 64 379,50 лв.

ОСЪЖДА „Цинтамани-България“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: област Бургас, община Несебър, гр. Свети Влас 8229, *****, представлявано от Т. П. – управител, да заплати на **„Милеум“ ЕООД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас 8000, ж. к. „Меден рудник“, *****, представлявано от М. Д. Н. – управител, с адрес за връчване: гр. Бургас, ул. „Сердика“ 2Б, ет. 1 – адв. П. Ш., допълнително сумата от **529,49 лв.**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху стойността на извършените строително-монтажни работи в обект, представляващ спа център в гр. Свети Влас, община Несебър, област Бургас, ул. „Ясен“ №25.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата част.

ОСЪЖДА „Цинтамани-България“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: област Бургас, община Несебър, гр. Свети Влас 8229, *****, представлявано от Т. П. – управител, да заплати на **„Милеум“ ЕООД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас 8000, ж. к. „Меден рудник“, *****, представлявано от М. Д. Н. – управител, с адрес за връчване: гр. Бургас, ул. „Сердика“ 2Б, ет. 1 – адв. П. Ш., сумата от **2814,41 лв.** – съдебно – деловодни разноски пред настоящата инстанция.

ОСЪЖДА „Цинтамани-България“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: област Бургас, община Несебър, гр. Свети Влас 8229, *****, представлявано от Т. П. – управител, да заплати на **„Милеум“ ЕООД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас 8000, ж. к. „Меден рудник“, *****, представлявано от М. Д. Н. – управител, с адрес за връчване: гр. Бургас, ул. „Сердика“ 2Б, ет. 1 – адв. П. Ш., сумата от **5828,63 лв.** – съдебно – деловодни разноски пред първата

инстанция.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в
едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____